

El Josep de l'Hospital - Cal Pau Boig - Arxiu Montserrat Riu Mas

Pere Espinal

El Josep de l'Hospital

Va fer molt de bé a Solsona durant la primera meitat del segle XX, va ser estimat i apreciat per tota la gent del poble pel seu esperit de servei amb els més pobres i els malalts. Tot un exemple

Josep Carreres Garriga va néixer a Solsona el 16 de març del 1882. Era fill d'un matrimoni format pel Jaume i la Teresa. Va ser una de les persones més estimades de Solsona de l'època.

El Josep, de petit, va anar a fer d'escolanet a l'església de l'hospital i quan sortia de missa feia encàrrecs per les monges perquè ja de ben jovenet li agradava aquesta feina de voluntariat i d'ajuda als altres. Més tard, tenia la intenció de fer-se frare dels carmelites descalços, però es va posar malalt. Aleshores les monges el van cuidar i quan va estar recuperat li van fer una proposta, que es quedés a l'hospital. I així ho va fer. Durant un plegat d'anys va ajudar a les monges i va cuidar malalts. Va ser a partir de llavors quan tothom li va començar a dir el Josep de l'Hospital.

Va portar una vida exemplar i de molta bondat. Tant a l'estiu com a l'hivern anava descalç, només portant unes sabatetes sense mitjons, igual que els frares.

Un dia va dir a les monges: "La família Llorc havia ajudat molt als meus pares quan era petit i ara la dona està impossibilitada. Ara m'agradaria anar a ajudar-los, si no us sabés greu". Les monges li van dir: "Vés-hi i estigues allà. Sempre que vulguis podràs tornar aquí a l'hospital". I així ho va fer.

En arribar a Ca La Guillerma li van entregar una habitacioneta on hi va passar la resta de la seva vida. Va ser en aquella època quan els metges li van proposar que es posés en servei de la ciutat com a practicant. I ho va fer. Si ara volguéssim explicar totes les obres bones que va fer no ens cabrien en tot el Celsona.

Durant la guerra li van posar el signe de la Creu Roja. Tots els serveis els feia gratuïtament, però la gent rica li donaven cèntims ja que li deien: "Josep, també heu de viure". Però ell, quan tenia un grapat de diners els repartia entre els pobres. Ell passava amb l'estrictament necessari.

Van anar passant els anys i es va posar malalt. Fou l'any 1943. De seguida les monges de l'hospital van oferir cuidar-lo: "Porteu-lo, que el cuidarem tan bé com sabrem perquè el Josep s'ho mereix tot". Però el cas és que a Ca La Guillerma hi va haver tanta assistència de gent que no li van haver de portar.

El 29 de juny va demanar que li portessin Nostre Senyor amb humilitat i senzillesa. D'això se'n assabentà el bisbe Comellas. El bisbe Valentí Comellas, que el coneixia perquè quan s'havia fet mal en una ocasió el Josep l'havia anat a curar,

Els germans també eren coneguts

El Joan. Havia fet de paleta i passada la guerra va fer d'enterraments. Tenia el cementiri molt ben arreglat i era molt bona persona.

El Pau. Era traginer. Treballava al bosc i feia encàrrecs per Solsona. Feia moltes bromes. Un dia, quan encara festejava amb una noia dels ermitans del Castellvell que es deia Tereseta (més tard seria la seva dona), va agafar un bot de vi carregat i va pujar al Castellvell. En baixar, ho va explicar al meu avi. Però el meu avi va exclamar: "És ben boig" i li va dir que ell li hagués pogut deixar un *matxo* per pujar però ell sempre feia alguna de les seves. Curiosament ser li va quedar el renom de boig i la gent li va començar a dir el Pau Boig. Encara ara, a la casa on vivia en diuen Cal Pau Boig. Però, de fet, era molt bona persona i disposat sempre a ajudar.

L'Avelino. Va ser un excel·lent picapedrer.

li va dir: "Si no fos perquè sóc gran, li portaria Nostre Senyor". Però va delegar aquesta tasca al seu nebot, el vicari general del moment Mn. Cinto Comellas.

La gent, a causa de la malaltia del Josep de l'Hospital, temia per la seva vida i pensava quina falta faria a tota la gent de Solsona. El dia 6 de setembre, dia en què es recordaven els morts del còlera, es va tocar a morts pel Josep de l'Hospital. La notícia s'havia consumat.

La gent de Solsona estava desanimada perquè la Festa Major estava a un pas i se n'havia anat una personalitat. Però el Rossendo Sarri va animar a la gent a què celebrés la Festa Major perquè el Josep de l'Hospital ja era al cel, amb la Mare de Déu, que tant estimava i per tant, la tristesa havia de desaparèixer només en pensar que el Josep ara estava tan bé.

El dia 7 es va fer l'enterrament. Els 500 recordatoris que es van fer van quedar curts. En aquell acte hi participà moltíssima gent, entre ells, els pobres, els que havia estimat amb predilecció el Josep.

Més tard, el dia 16 es va fer un altre funeral solemne a l'Hospital. El seguici de la gent arribava fins al portal Llobera. I de tot això gairebé en fa 60 anys. He pensat posar el record d'aquesta gran persona a la revista Celsona. I per avui, fins aquí hem arribat.

El Josep, ara fa uns 100 anys, va pujar al Castellvell a donar gràcies a la Mare de Déu pel fet d'haver-se curat

El Josep de l'Hospital - Cal Pau Boig - Arxiu Montserrat Riu Mas

José Carreras Garriga

(a) Josep del Hospital

entregó su alma a Dios en Solsona,
el día 6 de Septiembre de 1943, a la
edad de 62 años, recibidos los Santos
Sacramentos y la Bendición
Apostólica.

—(E. P. D.)—

*Los que le lloran: hermanos,
Juan y Pablo; hermanos políticos,
Ramona Subirá, Teresa Trench y
Ramón Rochés; sobrinos, Ramón
y Rosa Rochés; primos y demás fa-
milia, al participar a sus amigos y
conocidos tan sentida pérdida, les
ruegan le tributen un recuerdo en
sus oraciones.*

Los que le hemos amado en vida no
le olvidemos después de su muerte.

San Ambrosio.

Nuestra separación será breve. En
el Cielo volveremos a vernos.

San Luis Gonzaga.

Su recuerdo ha quedado como dulce
perfume y su memoria no se borra-
rá jamás.

Fenelón.

A todos los que me habeis querido
os pido oraciones, que es la mejor
prueba de afecto.

Job.

ORACIÓN

Oh Jesús, Dios de mi corazón, por
las cinco llagas que el amor a los
hombres te abrió en la cruz, te supli-
camos salves a tu siervo JOSÉ, que red-
imiste con tu preciosa sangre.

*Repetida 5 veces esta oración se gana indul-
gencia plenaria.*

El Excmo. Sr. Obispo de Solsona,
Dr. Valentín Comellas, se ha dignado
conceder 100 días de indulgencia en
la forma acostumbrada.

Imp. R. Dach. — Solsona.

Recordatori de defunció de **Jospe Carreras Garriga, (a) Josep de l'Hospital**
(Solsona, 16 de març de 1882 - 6 de setembre de 1943)